

Arrest

nr. 340 040 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 9 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en verklaart u geboren te zijn op (...) 1993. U bent een soennitisch moslim. U heeft negen broers, vier zussen en één halfzus. U bent ongehuwd, heeft geen kinderen maar bent verloofd met A. A. K. (...), een Palestijnse met de Belgische nationaliteit. U ging naar school in Gaza tot de elfde graad, waarna u in de twaalfde graad stopte met uw studies door de oorlogssituatie. In 2011 begon u in Gaza als kapper in een salon te werken, wat u deed tot uw vertrek in 2023. Daarnaast ging u met uw broer M. (...) en uw neven aan de slag in constructie. Omwille van de onveilige oorlogssituatie en de moeilijke leefomstandigheden besloot u om op 19 september 2023 definitief uit Gaza te vertrekken. U contacteerde een reisbureau in Gaza die na betaling uw reis naar Egypte en een Turks toeristenvisum via het Tanseeq-systeem voor u regelde. Op 15 september 2023 reisde u per bus via de grensovergang van Rafah naar Egypte waar u op de luchthaven wachtte om uw reis verder te zetten. U

vloog vervolgens met uw Palestijns paspoort en uw Turks toeristenvisum naar Turkije waar u tien dagen in Istanbul en Izmir verbleef. U huurde er een kamer waarin u met 3 mensen sliep. Op 1 oktober 2023 nam u de boot van Turkije naar Griekenland.

Bij uw aankomst in Griekenland op 1 oktober 2023 werd u op Mytilini naar een vluchtelingenkamp gebracht waar u op 20 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. De algemene toestand van uw centrum in Mytilini - voordat u als vluchteling erkend werd - was onafdoende. Zo waren er veel insecten aanwezig, liep het wc-water doorheen het kamp en was de grond in uw centrum niet geasfalteerd. Daarnaast kreeg u er een voedselvergiftiging. Nadat u 28 dagen in uw centrum verbleven had, reisde u naar Athene door waar u ongeveer vijf maanden woonde. In Athene bracht u uw eerste nacht door naast de kerk, waarna u de volgende vijf dagen bij vrienden kon slapen. Tenslotte slaagde u in Athene erin om een kamer in een collectieve woning te huren waar u met vijf andere personen verbleef. Ongeveer tien dagen na uw verzoek werd u op 31 oktober 2023 in Griekenland de internationale beschermingsstatus toegekend. U zocht in Athene in verschillende kapperszaken werk als kapper. Toen dat niet lukte omdat overal uw AMKA gevraagd werd, besloot u om u in een café te werken. Toen u de eigenaar van het café een kleine loonsverhoging vroeg om uw aanvraag voor uw Griekse verblijfsdocumenten te kunnen betalen, werd u ontslagen. Tenslotte slaagde u er weldegelijk in om in Athene uw aanvraag voor uw Griekse verblijfsdocumenten in te dienen.

Toen u ongeveer vijftien dagen voor uw vertrek naar België uw Griekse verblijfsdocumenten wilde ophalen werden u en andere vluchtelingen door de portier van het gebouw waar u moest zijn staande gehouden. Nadat de portier u vroeg van waar u was en wat u kwam doen, belde hij de politie die u en de andere vluchtelingen oppakten. U werd naar een lokaal politiekantoor meegenomen waar u gedurende één uur vastgehouden werd. U ondertekende er een document waarbij u beloofde niet terug te keren naar het gebouw waar u opgepakt werd. Voorts kreeg u te horen dat u pas één week later uw Griekse verblijfsdocumenten kon ophalen. Op 3 maart 2024, ongeveer acht dagen voor uw vertrek naar België werd u in Athene op straat door een groep van 4 of 5 onbekende dieven lastig gevallen en op uw hoofd geslagen. Voor zij u uw geld en gsm konden afnemen, slaagde u erin om weg te lopen. Na het incident zocht u hulp bij een lokaal politiekantoor, waar u gediscrimineerd werd. Zo wilde niemand er in eerste instantie een ambulance voor u bellen. Uiteindelijk belde één van de politieagentes een ambulance via uw gsm. Na twee uur wachten op het politiekantoor werd u tenslotte om middernacht met de ambulance naar een ziekenhuis gebracht waar men een scan van uw hoofd maakte en een bloedtest afnam. Hoewel u gevraagd werd om 15 dagen na het voorval opnieuw naar het ziekenhuis langs te komen om er uw medische rapporten en resultaten op te halen, besloot u dit niet te doen. U koos ervoor om vijf dagen na de overval uw Griekse verblijfsdocumenten namelijk uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfskaart op te halen en drie dagen later op 11 maart 2024 naar België te vliegen. Op 18 maart 2024 diende u tenslotte een verzoek om internationale bescherming in België in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: drie pagina's van uw Palestijns paspoort met uw persoonsgegevens, Turks visum en Palestijnse uitreisstempel (kopieën), uw Grieks paspoort en uw Griekse verblijfskaart (originelen), drie loonfiches en 3 maandcontracten van uw werk als kapper in België (kopieën), een aantal medische attesten over uw fysieke en psychologische problematiek en een aanvraag om van opvangcentrum te veranderen (kopieën), de Belgische identiteitskaarten van uw verloofde en toekomstige schoonvader (kopieën), de aangifte van de diefstal van uw step in België (kopie), uw loonfiches en contracten van drie maanden werk als kapper in België, uw C4 van uw eerste kapperssalon te Brussel (kopieën), foto's en een video over het incident waarbij u op uw hoofd geslagen werd in Griekenland (usb-stick + kopieën) en een video over de algemene situatie in Gaza (usb-stick en kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Volgens uw verklaringen zou u een aantal fysieke en psychologische problemen ondervinden. Uit de medische attesten die u hierover neerlegt (documenten 1-3, 5 en 17) ging u reeds voor uw fysieke problemen zoals uw aambeien, uw klacht over pijn aan uw thorax en een longontsteking, uw gastro-intestinale infectie en uw oogprobleem op consultatie bij een arts in België. U onderging al een succesvolle chirurgische ingreep aan uw aambeien, verder bleken de tests die u onderging om eventuele hart- of longproblemen op te sporen negatief. Voorts benadrukt u dat uw longen beter zijn nadat u een vaccin hiervoor ontving en u goed kan ademen. Daarnaast zou u geen last meer ondervinden van de eerdere gastro-intestinale infectie die u opliep en werd u voorts succesvol geopereerd aan uw oog omdat voornoemde te snel rood werd (CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud van d.d. 24 april 2025, CGVS p.23-24). Uit de psychologische attesten die u neerlegde (documenten 6-7 en 17) blijkt dat u via uw psycholoog vroeg om van centrum te veranderen dichter bij Brussel omdat dit zou helpen om werk te vinden en een positief effect zou hebben op uw gezondheid. U verklaart dat u een transfer naar een ander opvangcentrum aanvroeg omdat u oorspronkelijk centrum te ver was en er varkens liepen waardoor u zich niet goed voelde. Nadat u naar een ander centrum getransfereerd werd voelt zich opnieuw beter en kent u er geen angst meer (CGVS p.24). De overige psychologische attesten die u neerlegt vermelden naast depressieve en post-traumatische stresssymptomen,

pessimisme en moeilijkheden om te slapen een gebrek aan eetlust en moeilijkheden om te concentreren, dit door de oorlogssituatie in Gaza en de hernieuwde opflakking van geweld sinds het najaar. U zou hierdoor moeilijkheden ondervinden om zich te concentreren en u niet alles herinneren. U zou hiervoor van 05/06/2024 tot 13/05/2025 ongeveer maandelijks een sessie bij een psycholoog gevolgd hebben (document 17).

Uit de neergelegde medische attesten kan geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de standaardprocedure deel te nemen. Ook uit uw persoonlijk onderhoud komt naar voren dat uw eventuele problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen. Toen u aan het begin van het onderhoud op het CGVS werd gevraagd hoe het met u ging, vertelde u dat u, toen u van uw werk kwam, uw voet had bezeerd op de trap. U benadrukte dat u goed was en dat u in staat was om uw interview af te leggen (CGVS p.3). Uit uw relaas blijkt dat u uw persoonlijk onderhoud goed kon afleggen en coherente antwoorden kon geven op de vragen die u gesteld werden. Bovendien werd u meermaals verteld dat het geen probleem was om een extra pauze tijdens uw persoonlijk gehoor aan te vragen indien u hier nood aan had (CGVS p.2 en p.3), wat u echter nergens tijdens het persoonlijk onderhoud deed. In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij uw terugkeer naar Griekenland geen goede levensomstandigheden te vinden op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en gezondheidszorg. Daarnaast vreest u bij uw terugkeer naar Griekenland gediscrimineerd te worden (CGVS p.15-16). Tenslotte vreest u door een bende die u éénmalig sloeg in Athene gedood te worden (CGVS p.16).

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 5 april 2024, punt 23; CGVS p.14, Document EUODAC-Hit M-Status Griekenland GR1MYT20231020552043/912, d.d. 18 en 19 maart augustus 2024, Document Cedoca Aanvraag Derde landen, d.d. 13 mei 2024, en zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U werd erkend als vluchteling op 31 oktober 2023. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is

“wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigden van internationale bescherming in [benoemen van de EU-lidstaat die bescherming verleende], is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband (Kiezen een item) niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

1. Vooreerst moet opgemerkt worden dat eventuele problemen die u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland meemaakte vooraleer u internationale bescherming werd verleend zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context vóór u internationale bescherming verleend werd.

- Zo waren de omstandigheden tijdens uw verblijf in het opvangkamp te Mytilini volgens uw verklaringen niet afdoende gezien het slechte eten, de gebrekkige hygiëne en de onvoldoende medische ondersteuning (CGVS p.15 en p.19). In dit kader moet opgemerkt worden dat u later in uw persoonlijk onderhoud moet toegeven dat er in uw opvangcentrum weldegelijk de mogelijkheid was om pijnstilling te krijgen voor eventuele medische problematiek (CGVS p.21).

Bijgevolg is deze situatie niet representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie van begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig van het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, naast bepaalde moeilijkheden die op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en gezondheidszorg ondervond (CGVS p.13-20), ook het slachtoffer bent geworden van beperkte ervaringen van discriminatie - één keer door lokale politieagenten en één keer door een portier - moet worden opgemerkt dat deze feiten eveneens zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Deze situatie kan niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

- Zo zouden lokale Griekse politieagenten u gediscrimineerd hebben toen zij niet onmiddellijk een ambulance voor u belden nadat u het slachtoffer van een overval werd (CGVS p.16-17). Verder zou de portier van het gebouw waar u uw Griekse verblijfsdocumenten wilde afhalen de politie gebeld hebben toen u langskwam om uw Griekse verblijfsdocumenten op te halen. U werd door voornoemde lokale politieagenten gedurende één uur in het politiekantoor vastgehouden en moest daarna één week langer wachten om uw verblijfsdocumenten op te halen (CGVS p.18 en p.21-22).

Zo blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

- Zo blijkt nergens uit uw verklaringen dat u enige doortastende pogingen ondernam om bij de Griekse autoriteiten een klacht in te dienen tegen de dieven die u sloegen (CGVS p.18) of tegen de discriminatie die u door de politieagenten of de portier te beurt viel (CGVS p.17 en p.21). Evenmin zocht u hiervoor enige

concrete hulp bij andere organisaties, mocht u zich niet tot de politie hebben willen richten. Daarnaast moet opgemerkt worden dat uw verklaring dat u in Griekenland het slachtoffer van een zekere discriminatie door lokale politieagenten en een portier was, zich louter beperkt tot beweringen die u niet staft met enig begin van bewijs.

- Voorts wanneer u aanvoert dat u tijdens een beperkt aantal incidenten het slachtoffer werd van een zekere discriminatie in Griekenland moet vastgesteld worden dat, indien dit inderdaad het geval was, hieruit niet kan blijken dat u in geval van terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, en u niet in staat zou stellen om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Dat u bovendien - na enkele discriminerende incidenten door enkele lokale Griekse politieagenten alle Griekse autoriteiten over dezelfde kam scheert en u aan geen enkele Griekse autoriteit hulp zou gevraagd hebben biedt geen logica.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Er moet in dit kader opgemerkt worden dat uw verklaring dat de vier of vijf personen die u probeerden te beroven en u éénmalig sloegen u bij uw terugkeer naar Griekenland zouden willen doden bovendien een hypothetische bewering is die u niet kan staven.

- Vooreerst zijn uw verklaringen over wie u bedreigde beperkt. Zo geraakt u bij uw verklaringen niet verder dan het vier of vijf personen waren, waaronder één Arabier, die u in Athene aanvielen. Dat u hierbij vermeldt dat u niet weet of deze Arabier deel van de dievenbende uitmaakte of dat hij louter als tolk meegenomen was (CGVS p.17), is bevreedend. Dat een dievenbende de moeite zou nemen om een vertaler in te huren in plaats van u zonder aan te spreken onmiddellijk te beroven biedt geen logica.

- Het biedt evenmin logica dat voornoemde dieven u persoonlijk zouden viseren en u zelfs willen vermoorden. Zo verklaart u dat u voor het incident nooit eerder problemen met voornoemde daders had en hen tijdens de diefstal pas voor het eerst zag. Bovendien vertelt u dat u geen confrontatie met de daders aanging nadat zij u sloegen maar dat u gewoon wegliep (CGVS p.16-17)

- Bovendien is het opmerkelijk dat - indien deze dievenbende u daadwerkelijk zou willen vermoorden - uit uw verklaringen nergens blijkt dat u officieel klacht neerlegde bij de politie, noch dit ooit aan de Griekse autoriteiten meldde of hiervoor aan andere instanties hulp of bescherming vroeg (CGVS p.18), wat de geloofwaardigheid dat deze dievenbende u daadwerkelijk naar het leven zouden staan grondig ondermijnt.

- Tenslotte moet opgemerkt worden dat indien u betrokken was bij een éénmalig gevecht in het centrum van Athene met een dievenbende en daarna in een lokaal ziekenhuis hiervoor verzorgd werd (documenten 4 en 10), er vanuit gegaan kan worden dat er mogelijkheden genoeg overblijven om u op andere plaatsen in Griekenland - een land met een oppervlakte van bijna 140.000 km² - te vestigen dan op de locatie in Athene waar u beroofd werd.

3. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met preciaire en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u op adequate wijze hulp bij de Griekse overheid of andere organisaties zocht wat betreft uw problemen inzake huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg in Griekenland (CGVS p.16-22).

- Wat betreft uw huisvesting in Griekenland moet opgemerkt worden dat u er weldegelijk onderdak vond. U verklaart u dat u 28 dagen na uw aankomst uw opvangcentrum in Mytilini verliet en naar Athene doorreisde, waar u zo een vijf maanden woonde (CGVS p.19). U zou na één nacht buitengeslapen te hebben in Athene er daarna in geslaagd zijn om de rest van de maanden van uw verblijf in Griekenland onderdak te regelen. Volgens uw verklaringen kon u de eerste vijf dagen opvang vinden bij vrienden waarna u de rest van uw verblijf in Athene een kamer in een collectieve woning huurde waar u met ongeveer 5 personen samen verbleef (CGVS p.19-20).

Het is opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud toegeeft dat u nooit eerder hoorde dat de Griekse overheid erkende vluchtelingen kan helpen met het vinden van huisvesting. U verklaart dat alle vluchtelingen

in Griekenland zelf een kamer zoeken en huren (CGVS p.20). Dat u nooit zelf naar de Griekse overheid stapte om hulp te vragen in uw zoektocht naar permanente huisvesting, hoewel u in staat was andere officiële procedures op te starten - zo kon u volgens uw eigen verklaringen uw Grieks paspoort en uw verblijfskaart regelen - roept vragen op. Bovendien blijkt dat u financieel in staat was om in de onkosten van uw verblijf in Egypte en Turkije te voorzien (CGVS p.13) en betaalde u voorts zelf twee vliegtuigtickets, één van Egypte naar Turkije en een tweede van Griekenland naar België (CGVS p.15).

- Wat betreft uw problemen om tewerkstelling in Griekenland te vinden, moet vooreerst benadrukt worden dat u nadat u erkend werd als vluchteling, u in Athene tijdelijk werk in verschillende domeinen vond. Zo slaagde u erin om in een café werk te vinden gedurende twee maanden en ging u vijf dagen aan de slag in de tegelhandel (CGVS p.12). Uit uw verklaringen komt echter duidelijk naar voren dat u amper enige doeltreffende initiatieven ondernam om permanent werk in Griekenland te vinden. Meer nog, u benadrukt dat het nooit uw bedoeling was om in Griekenland te blijven wonen en dat u enkel via Griekenland passeerde om naar België door te reizen (CGVS p.13). Dat u als erkend vluchteling in uw zoektocht naar werk evenmin de Griekse overheid aansprak om u te helpen werk te vinden kan evenmin overtuigen. Hoewel u door diverse werkgevers gevraagd werd uw AFM en AMKA in orde te brengen, blijkt uit niets in uw verklaringen dat u hiervoor enige concrete pogingen om dit in orde te maken (CGVS p.20), hoewel u wel in staat was u Griekse verblijfsdocumenten aan te maken. Meer nog, volgens uw verklaringen ging u niet naar de Griekse overheid, noch naar bedrijven of andere instanties om werk te vinden of hulp bij uw zoektocht naar werk te vragen (CGVS p.21). Uw uitleg dat u het wel aan enkele mensen zou gevraagd hebben maar dat er geen werk was (CGVS p.21) kan niet overtuigen.

- Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige doortastende pogingen ondernam om adequaat de Griekse taal aan te leren. Zo geeft u toe dat u geen enkele taalcursus volgde in Griekenland, noch initiatieven nam om de taal op eigen initiatief te leren (via bepaalde Apps) of organisaties aan te spreken zodat u de taal kon leren (CGVS p.19). Dat u de taal niet aanleerde, of dit toch niet probeerde, omdat u het te druk had met in het café te werken (CGVS p.19) kan niet overtuigen. Zeker omdat uit uw verklaringen blijkt dat u bijvoorbeeld moeite had om een klacht neer te leggen omdat u de taal niet beheerste (CGVS p.17-18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat zowel de Griekse overheid als diverse NGO's naast computerlessen ook gratis Griekse en Engelse taallessen aan vluchtelingen aanbieden, onder andere in de regio van Athene waar u na uw erkenning als vluchteling verbleef (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Het roept vragen op dat u na deze eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderricht in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben. Zeker omdat er vanuit kan gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basisniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen.

- Voorts moet opgemerkt worden dat u volgens uw verklaringen daadwerkelijk in een ziekenhuis werd verzorgd, na het incident waarbij u geslagen werd. Zo werd er een bloedtest en een scan van uw hoofd gemaakt (CGVS p.18). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zelf in Griekenland na uw erkenning als vluchteling op adequate wijze voor uw mogelijke medische, zowel fysieke als psychologische problemen hulp bij de Griekse overheid zocht. Zo koos u ervoor om niet naar het ziekenhuis terug te keren waar u geholpen werd om de resultaten van uw testen op te halen of om verdere behandelingen te krijgen (CGVS p.18). Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u op dit ogenblik hier nog problemen mee heeft. U stelt dat u soms wel eens hoofdpijn heeft, om de drie of vier maanden, maar niet weet wat dat precies is. Meer nog, nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit u nog zou hinderen, u geeft toe dat u dit niet verder liet controleren. Het is dan ook bevreemdend dat u opeens opmerkt dat u misschien eens moet nagaan wat het zou kunnen zijn (CGVS p.18-19). Voorts stelt u dat u in Griekenland ook last had van een gewone griep (CGVS p.21). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige urgente problemen na uw erkenning als vluchteling ondervond die medische verzorging vereisten. De Commissaris-generaal wijst er bovendien op dat uit objectieve informatie immers blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot de gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf.

Het valt op dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat u zich nooit registreerde bij de Griekse gezondheidszorg. U vertelt zelfs dat u niet wist dat erkende vluchtelingen in Griekenland toegang kunnen krijgen tot de Griekse sociale zekerheid en de Griekse gezondheidszorg en dat niemand u iets vertelde nadat u uw centrum verlaten had (CGVS p.21). Dat u zich niet terdege informeerde hoe u zich bij de Griekse gezondheidszorg kon registeren biedt geen logica. Volgens uw verklaringen was u immers wel in staat om andere officiële procedures in Griekenland op te starten en bijvoorbeeld uw Griekse verblijfsdocumenten aan te vragen.

Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van mogelijke fysieke of psychologische problemen niet in Griekenland zou kunnen werken of er geen beroep zou kunnen doen op de sociale bijstand of ziekenzorg. Er moet voorts benadrukt worden dat u voor uw vermeldde fysieke problemen zoals uw aambeien, uw klacht over pijn aan uw thorax en een longontsteking, uw gastro-intestinale infectie en uw oogprobleem intussen op consultatie bij een arts in België ging. U onderging in België al een succesvolle chirurgische ingreep aan uw aambeien, verder bleken de tests die u onderging om eventuele hart- of longproblemen op te sporen negatief. Voorts benadrukt u dat uw longen beter zijn nadat u een vaccin hiervoor ontving en u goed kan

ademen. Daarnaast zou u geen last meer ondervinden van de eerdere gastro-intestinale infectie die u opliep en werd u voorts succesvol geopereerd aan uw oog omdat voornoemde te snel rood werd (CGVS p.23-24). Er moet benadrukt worden dat u bovendien ondanks vernoemde fysieke en psychologische problematiek (documenten 1-5, 7 en 17) weldegelijk in staat was om in België te werken (CGVS p.4), wat u ook eerder in Gaza (CGSV p.9) en Griekenland deed (CGVS p.12).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).] Zo kan er uit uw verklaringen niet afgeleid worden dat uit uw voornoemde medische aandoeningen een dusdanige bijzondere kwetsbaarheid voortvloeit of dusdanig belangrijke gevolgen voor uw zelfstandig functioneren met zich meebrengen.

Niets wijst er immers op dat uw voornoemde pathologie een dergelijk niveau van ernst zou bereiken dat deze dusdanig zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar is. Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

4. Meer nog, u schuift uw problemen in Griekenland op anderen af terwijl u juist zelf de nodige stappen dient te ondernemen. Zo stelt u herhaaldelijk dat u uw problemen in Griekenland amper bij de Griekse overheid aankaarte, omdat volgens uw verklaringen het voor vluchtelingen in Griekenland - na hun erkenning - onmogelijk was om enige hulp van de Griekse overheid te verkrijgen. U benadrukt hierbij dat u na uw erkenning uw opvangcentrum moest verlaten, u geen hulp kreeg en niemand u begeleidde (CGVS p.18,). Het roept echter vragen op dat u amper enige doeltreffende acties ondernam om uw problemen op te lossen. U geeft meermaals tijdens uw persoonlijk onderhoud toe dat u niet op de hoogte bent van de mogelijke ondersteuning die de Griekse overheid u kon bieden na uw erkenning als vluchteling (CGVS p.20 en p.21). Uit niets van uw verklaringen komt naar voren dat u zich terdege informeerde over de hulp die de Griekse overheid kan verstrekken op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, financiële ondersteuning of gezondheidszorg (CGVS p.16-22), wat niet kan overtuigen.

4.1. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u zelfredzaam bent.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u in Gaza een goede scholingsgraad genoot en op verschillende domeinen werkervaring opgebouwd heeft. U ging in Gaza naar school tot de twaalfde graad, en werkte van 2011 tot 2023 als kapper. Voorts werkte u ook met uw broers M. (...) en uw neven in de constructie (CGVS p.9-10), wat erop wijst dat u zelfredzaam bent en in staat bent om in uw levensonderhoud te voorzien.

- U was in staat om zelf uw reis naar Europa te organiseren. U slaagde erin een reisbureau in Gaza te contacteren en zelf uw reis naar Egypte via het 'Tanseeq-systeem', inclusief uw vliegtuigticket van Egypte naar Turkije en uw Turks toeristenvisum te regelen en te betalen (CGVS p.11-12). U slaagde er daarnaast in Turkije in om er gedurende de tien dagen dat u er verbleef collectief onderdak te regelen (CGVS p.12-13).

- In Griekenland slaagde u er ook in werk en onderdak te vinden en voor de periodes dat dit tijdelijk niet zo was zelf een oplossing te zoeken. Zo werkte u in Athene een tweetal maanden in een café en vijf dagen voor een tegelbedrijf (CGVS p.12). Volgens uw verklaringen sliep u slechts één nacht buiten bij uw aankomst in Athene (CGVS p.19). Daarna was u in staat om de vijf dagen die erop volgden bij vrienden onderdak te vinden en om tijdens de rest van uw verblijf een kamer in een collectief huis te huren met het geld dat u verdiende waaruit blijkt dat u zelfredzaam genoeg bent en ook in staat bent om voor eventuele tijdelijke problemen een oplossing te vinden (CGVS p.15).

- U was na uw erkenning als vluchteling in Griekenland voorts in staat om zonder problemen de nodige procedures te doorlopen om uw officiële Griekse verblijfsdocumenten aan te maken, zoals uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfsvergunning. U slaagde erin om van Mytilini naar Athene af te reizen, de procedure om er uw verblijfsdocumenten aan te vragen op te starten, uw documenten af te halen en daarna met het vliegtuig naar België te vliegen (CGVS p.6 en 14-15). Deze elementen tonen aan dat u - mits enig inspanning in staat bent om officiële procedures te doorlopen en er dus van uitgaan kan worden dat u ook andere procedures bij de Griekse overheid en bij andere hulporganisaties kan doorlopen om onder andere ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen.

4.2. U beschikt over eigen en bijkomende ondersteunde middelen om uw vertrek van Gaza naar België, uw reis en uw verblijf in meerdere landen te bewerkstelligen. Verder heeft u een zeker netwerk – zo staat u nog in contact met uw familieleden en vrienden - wat verder getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

- U was financieel in staat om zelf uw reis en vliegtuigtickets van Gaza/Palestina naar Europa te regelen. Zo bekostigde u zelf twee vliegtuigtickets tijdens uw reis van Gaza naar België, namelijk een eerste vlucht van Egypte naar Turkije en een tweede vliegticket van Griekenland naar België (CGVS p.15), daarnaast slaagde u erin om zelf voor uw verblijf en onderhoud in zowel Egypte als Turkije financieel te voorzien (CGVS p.13).

- Uit uw verklaringen blijkt dat het tot uw mogelijkheden om zelf financieel redzaam te zijn. Zo hielp u uw familie in het verleden al door hen financieel door hen een deel van uw salaris op te sturen dat u verdient (CGSV p.10). Dat u voorts drie maanden in België in een eerste kapperssalon als kapper werkte en daarnaast in een tweede salon aan de slag bent (CGVS p.4-5 en documenten 10-11) hoewel u volgens uw verklaringen enkel Arabisch, en een klein beetje Engels en Frans spreekt en in België nog niet met een taalcursus startte (CGVS p.4), getuigt verder van uw eigen zelfredzaamheid. Er kan aldus worden aangenomen dat u zelfredzaam bent en ook in staat bent om in Griekenland te werken, zeker indien u hiervoor de nodige inspanningen levert, waaronder het aanleren van de Griekse taal. Er kan van uit gegaan worden dat dit voor u - gezien uw scholing tot de twaalfde graad en uw eerdere werkervaringen - tot uw mogelijkheden behoort. Dat u zowel in Gaza, als ook in België - ondanks de taalbarrière - in staat bent om tewerkstelling voor uzelf te organiseren en in uw levensonderhoud te voorzien, maar hiertoe niet in staat zou geweest zijn in Griekenland, kan niet overtuigen.

5. Hoewel niet ontkend wordt dat het opbouwen van een toekomst buiten uw land van herkomst geen sinecure is, getuigt uw houding tijdens uw verblijf in Griekenland evenmin van een oprechte intentie om een duurzame toekomst in Griekenland uit te bouwen en uw rechten er te doen gelden. Dat u nooit effectief probeerde om zich in Griekenland te vestigen en er een toekomst uit te bouwen blijkt uit uw verklaringen:

- U werd op 31 oktober 2023 Griekenland als vluchteling erkend (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 5 april 2024, punt 23; CGVS p.14, Document EUODAC-Hit M-Status Griekenland GR1(...), d.d. 18 en 19 maart augustus 2024, Document Cedoca Aanvraag Derde landen, d.d. 13 mei 2024, en zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Enkele maanden na uw erkenning als vluchteling zou u uw Griekse verblijfsdocumenten, namelijk uw Griekse verblijfskaart (ADET) en uw Griekse reispaspoort in handen gekregen hebben. U benadrukt zelf dat u van Griekenland naar België reisde op 11 maart 2023, drie dagen nadat u uw Griekse verblijfsdocumenten, uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfskaart fysiek in handen kreeg (CGVS p.14-15).

- Dat u na een periode van in totaal ongeveer zes maanden - van uw aankomst tot uw vertrek uit Griekenland- en amper enige inspanningen van uwentwege besloot dat het onmogelijk is om een toekomst uit te bouwen in Griekenland kan niet overtuigen. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u enkel in Griekenland verbleef tot u uw Griekse verblijfsdocumenten in handen zou krijgen om daarna naar België te kunnen doorreizen (CGVS p.13). Dat u op deze wijze nalatend bent valt op, bovendien blijkt uit niets dat u enige pogingen gedaan heeft om als erkend vluchteling naar de Griekse overheid om eventueel extra ondersteuning op financieel vlak voor u te verkrijgen, hoewel deze mogelijkheden in Griekenland bestaan (CGVS p.21 en zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier).

6. Tenslotte moet opgemerkt worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud toegeeft dat u tijdens uw DVZinterview gelogen heeft dat u uw Griekse verblijfsdocumenten verloor, dit omwille van slecht advies van anderen (CGVS p.5). U benadrukt dat u ze weldegelijk in uw bezit heeft en deze wil indienen voor uw dossier (CGVS p.5 en documenten 8 en 9). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) te krijgen, wat voor u dus niet het geval is. Het Commissariaatgeneraal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) vernietigt of verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS er bovendien op dat indien uw ADET verloren of gestolen zou worden - wat in uw dossier niet het geval is - het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Zie Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>.

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier en uw verklaringen dat uw Griekse verblijfsdocumenten nog niet verlopen zijn. Zo is uw Griekse verblijfsvergunning geldig tot 30 oktober 2026 en uw Grieks reispaspoort tot 21 januari 2029 (CGVS p.13 en Document CEDOCA: Aanvraag Derde landen: EUODAC-Hit MStatus Griekenland GR1(...), d.d. 13 mei 2025, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, wat in uw dossier dus niet het geval.

7. Ten slotte wijst het Commissariaat-generaal erop dat u, zoals blijkt uit uw verklaringen en documenten tijdens uw verblijf als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet geconfronteerd werd met een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet

gedwongen werd om te vertrekken, maar dat dit integendeel het resultaat is van uw eigen wil en uw persoonlijke keuze.

Voorts herinnert zij eraan dat het Europees Hof van Justitie, zoals hoger aangegeven in de relevante rechtspraak, duidelijk oordeelde dat “deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Uit deze Europese jurisprudentie blijkt zodoende duidelijk dat enkel situaties van zeer verregaande materiële deprivatie die niet het gevolg zijn van de eigen wil en persoonlijke keuzes van de verzoeker zich kunnen verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Zulk een standpunt werd overigens ook reeds meermaals bevestigd door uw Raad (in deze zin, zie bijvoorbeeld: RvV 8 april 2022, nr. 271 058, RvV 11 februari 2022, nr. 268 167, RvV 12 mei 2021, nr. 254 471, RvV 25 maart 2021, nr. 251 679).

Aangezien het gebrek aan andere Griekse officiële documenten dan deze die u kreeg na uw erkenning als vluchteling en de stappen die u hieromtrent desgevallend dient te ondernemen in casu het logische gevolg is van uw persoonlijke beslissing om Griekenland te verlaten zonder dat u evenwel op overtuigende, individuele wijze aantoonde dat u ten overstaan van Griekenland een schending van artikel 3 EVRM of artikel 4 Handvest kan doen gelden, kunnen de eventuele moeilijkheden waarmee u in geval van terugkeer naar Griekenland kan worden geconfronteerd, niet worden beschouwd als “buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om” en kunnen zij zich derhalve niet verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, zoals uitgelegd door het HvJ-EU. Een andere uitlegging zou duidelijk in strijd zijn met de beginselen van de rechtspraak van het HvJ-EU inzake verzoeken om internationale bescherming die worden ingediend door personen die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie genieten.

8. De andere niet eerder besproken documenten die u neerlegt ter staving van uw dossier kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Zo bieden uw ingediende identiteitsdocumenten zoals de eerste pagina uw Palestijns paspoort (documenten 14) een indicatie van uw identiteit en herkomst, net zoals de Belgische identiteitskaarten van uw verloofde en haar vader (documenten 12-13) een inzicht geven van deze van hen, wat hier niet per definitie betwist wordt. Tenslotte verandert uw aangifte van de diefstal van uw step in uw opvangcentrum in België (document 15) en de bijkomende opmerkingen over de notities van uw onderhoud waarbij u foto's indient om te bewijzen dat u op 4 maart 2024 aangevallen werd en de ambulance gebeld werd evenmin iets aan bovenstaande appreciatie (CGVS p.17).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij aan dat er sprake is van (de schending van) “MISKENNING VAN ARTIKEL 57/6, 57/6/1 en 57/6/2 Vreemdelingenwet - VERSNELDE PROCEDURE - BEVOEGDHEIDSOVERSCHRIJDING – machtsafwending – MISKENNING VAN DE RECHTEN VAN VERDEDIGING - geen administratief op ogenblik van de redactie van huidig verzoekschrift – middel afgeleid uit de schending van artikel 1A, §2, en art.1 D van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5,48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3,8 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”); Kinderrechtenverdrag artikel 3, manifeeste appreciatiefout, miskennen van het proportionaliteitsbeginsel, miskennen van de rechten van verdediging”. Tevens meent zij dat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

2.2. Op 17 december 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.3.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

*Volgens uw verklaringen zou u een aantal fysieke en psychologische problemen ondervinden. Uit de medische attesten die u hierover neerlegt (documenten 1-3, 5 en 17) ging u reeds voor uw fysieke problemen zoals uw aambeien, uw klacht over pijn aan uw thorax en een longontsteking, uw gastro-intestinale infectie en uw oogprobleem op consultatie bij een arts in België. U onderging al een succesvolle chirurgische ingreep aan uw aambeien, verder bleken de tests die u onderging om eventuele hart- of longproblemen op te sporen negatief. Voorts benadrukt u dat uw longen beter zijn nadat u een vaccin hiervoor ontving en u goed kan ademen. Daarnaast zou u geen last meer ondervinden van de eerdere gastro-intestinale infectie die u opliep en werd u voorts succesvol geopereerd aan uw oog omdat voornoemde te snel rood werd (CGVS, *Notities van het Persoonlijk Onderhoud van d.d. 24 april 2025*, CGVS p.23-24). Uit de psychologische attesten die u neerlegde (documenten 6-7 en 17) blijkt dat u via uw psycholoog vroeg om van centrum te veranderen dichter bij Brussel omdat dit zou helpen om werk te vinden en een positief effect zou hebben op uw gezondheid. U verklaart dat u een transfer naar een ander opvangcentrum aanvraagde omdat u oorspronkelijk centrum te ver was en er varkens liepen waardoor u zich niet goed voelde. Nadat u naar een ander centrum getransfereerd werd voelt zich opnieuw beter en kent u er geen angst meer (CGVS p.24). De overige psychologische attesten die u neerlegt vermelden naast depressieve en post-traumatische stresssymptomen, pessimisme en moeilijkheden om te slapen een gebrek aan eetlust en moeilijkheden om te concentreren, dit door de oorlogssituatie in Gaza en de hernieuwde opflakking van geweld sinds het najaar. U zou hierdoor moeilijkheden ondervinden om zich te concentreren en u niet alles herinneren. U zou hiervoor van 05/06/2024 tot 13/05/2025 ongeveer maandelijks een sessie bij een psycholoog gevolgd hebben (document 17).*

Uit de neergelegde medische attesten kan geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de standaardprocedure deel te nemen. Ook uit uw persoonlijk onderhoud komt naar voren dat uw eventuele problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen. Toen u aan het begin van het onderhoud op het CGVS werd gevraagd hoe het met u ging, vertelde u dat u, toen u van uw werk kwam, uw voet had bezeerd op de trap. U benadrukte dat u goed was en dat u in staat was om uw interview af te leggen (CGVS p.3). Uit uw relaas blijkt dat u uw persoonlijk onderhoud goed kon afleggen en coherente antwoorden kon geven op de vragen die u gesteld werden. Bovendien werd u meermaals verteld dat het geen probleem was om een extra pauze tijdens uw persoonlijk gehoor aan te vragen indien u hier nood aan had (CGVS p.2 en p.3), wat u echter nergens tijdens het persoonlijk onderhoud deed. In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In haar verzoekschrift wijst verzoekende partij opnieuw op de door haar aangehaalde medische en psychische problemen, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan de door verwerende partij gedane bevindingen inzake deze medische en psychische problemen en de desbetreffend bijgebrachte medische en psychologische attesten. Zij blijft geheel in gebreke aan de hand van overtuigende medische en/of psychologische stavingsstukken aan te tonen dat zij ten gevolge van medische en/of psychische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige, aan haar specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Verder wordt in het verzoekschrift, onder verwijzing naar “*het verslag van ULYSSE van 20 juni 2024*”, gesteld dat het gelet op de situatie in Palestina aannemelijk moet worden geacht dat de Palestijnen worstelen met psychische problemen. De Raad bemerkt dat, hoewel kan worden aangenomen dat de situatie in Palestina een psychologische impact heeft op verzoekende partij, echter, gelet op het voorgaande, *in casu* niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

In zoverre verzoekende partij nog meent dat de commissaris-generaal onvoldoende onderzoek voerde inzake de door haar aangehaalde medische en psychische problemen hoewel deze nochtans de mogelijkheid heeft om verzoekende partij te onderwerpen aan een medisch onderzoek, benadrukt de Raad dat de aanbevelingen op grond van medisch onderzoek overeenkomstig artikel 48/9, § 2 van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een loutere mogelijkheid betreffen waartoe de minister of diens gemachtigde, dan wel de commissaris-generaal kan beslissen voor zover zij dit nuttig of opportuun achten bij het vaststellen of identificeren van eventuele bijzondere procedurele noden en/of het verlenen van bepaalde specifieke steunmaatregelen teneinde een optimaal procedureverloop te garanderen. Geenszins betreft het een wettelijke verplichting om dergelijk (bijkomend) medisch onderzoek te gelasten, zoals overigens blijkt uit § 6 van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, die luidt als volgt: “*De vaststelling [...] dat verzoeker overeenkomstig § 2 niet medisch werd onderzocht, verhindert niet dat de procedure verder wordt behandeld [...] of belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet om een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming*”, hetgeen geldt in onderhavig geval, waar er op grond van de elementen die voorhanden waren op het moment van het nemen van de bestreden beslissing géén concrete indicaties voorlagen waaruit zou kunnen blijken dat verzoekende partij niet bij machte was om haar motieven op dienstige wijze kenbaar te maken doorheen de procedure.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantooft of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet te nemen. Verzoekende partij toont evenmin aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan bezwaarlijk voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De

weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 31 oktober 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 31/10/2023 tot 30/10/2026), alsook een Grieks reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 22/01/2024 tot 21/01/2029) (zie verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 14; Grieks paspoort en Griekse verblijfskaart (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 8 en 9); ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1)).

Er zijn *in casu* geen indicaties dat verzoekende partij thans in Griekenland niet langer haar beschermingsstatus zou genieten. Verzoekende partij brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat deze beschermingsstatus niet langer actueel of geldig zou zijn of zijn ingetrokken of opgeheven. In voorliggend verzoekschrift beperkt verzoekende partij zich tot de loutere hypothese dat haar internationale beschermingsstatus ingetrokken of beëindigd kan zijn, doch zonder desbetreffend enige concrete aanwijzing aan te brengen. Evenmin bevat het administratief dossier enige concrete indicatie in die zin. De Raad onderstreept in dit verband dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen.

2.3.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigen van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigen, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in

Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregerende materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.3.6. Vooreerst duidt de Raad erop dat eventuele problemen die verzoekende partij als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland meemaakte vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend – *in casu* de door haar aangehaalde slechte omstandigheden in het opvangkamp te Mytilini (notities CGVS, p. 15 en 19) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.3.7. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) die bovendien nog steeds geldig is (geldig tot 30/10/2026) alsook een Grieks reispaspoort (geldig tot 21/01/2029). Tevens blijkt zij nog steeds in het bezit te zijn van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, alsook van haar origineel Grieks reispaspoort. Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf zij immers toe dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij beweerde dat zij haar Griekse documenten had weggegooid (verklaring DVZ, vraag 23), had gelogen en dat zij wel degelijk nog beschikt over haar originele (afgedrukte) Griekse ADET-kaart en reispaspoort (notities CGVS, p. 5).

Aangezien verzoekende partij derhalve wel degelijk nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning alsook nog in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsdocumenten, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken of niet (langer) over hun afgedrukte verblijfsdocumenten beschikken, *in casu* niet dienstig.

Verder verklaart verzoekende partij in Griekenland niet over een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te hebben beschikt (zie 'Bijkomende vragen M-status Griekenland' (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)).

In verband met de AFM bemerkt de Raad evenwel dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten. Hoewel zij blijkens haar verklaringen in Griekenland niet kon werken als kapper omdat men in kapsalons steeds vroeg naar een AMKA (notities CGVS, p. 15 en 20), blijkt uit niets dat zij stappen ondernam om een AMKA te bekomen. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Zij het bovendien in dit verband nog opgemerkt dat het gebrek aan andere Griekse officiële documenten dan deze die zij kreeg na haar erkenning als vluchteling en de stappen die zij hieromtrent desgevallend dient te ondernemen *in casu* het logische gevolg zijn van haar persoonlijke beslissing om Griekenland te verlaten

zonder dat zij evenwel op overtuigende, individuele wijze aantoont dat zij ten overstaan van Griekenland een schending van artikel 3 EVRM of artikel 4 Handvest kan doen gelden (zie *infra*), waardoor de eventuele moeilijkheden waarmee zij in geval van terugkeer naar Griekenland kan worden geconfronteerd, niet beschouwd kunnen worden als 'buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om'.

2.3.8. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg, veiligheid en discriminatie tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 15-19), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Met name dient te worden vastgesteld dat zij kort na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus en *quasi* onmiddellijk nadat zij in het bezit werd gesteld van haar Griekse verblijfsdocumenten Griekenland verliet. Meer bepaald werd haar op 31 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend, verkreeg zij haar Griekse verblijfsdocumenten vier maanden later, op 8 maart 2024, en verliet zij Griekenland op 11 maart 2024 ('Bijkomende vragen M-status Griekenland' (*ibid.*); verklaring DVZ, vraag 33; notities CGVS, p. 14-15 en 18; 'Aanvraag derde landen Griekenland' (*ibid.*)). Het heeft er dan ook alle schijn van dat verzoekende partij louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten bekwam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Ook uit de verdere verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij in Griekenland nauwelijks stappen heeft gezet om haar rechten aldaar als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Wat betreft huisvesting, dient te worden vastgesteld dat zij wel degelijk onderdak vond. Bij haar aankomst in Athene was zij één nacht dakloos, doch nadien kon zij eerst vijf dagen terecht bij vrienden en vervolgens huurde zij vier maanden een collectieve kamer (notities CGVS, p. 19). Zij ondernam geen ernstige poging om meer permanente huisvesting te vinden en wendde zich hieromtrent nooit tot de Griekse autoriteiten en/of andere (hulp)organisaties (notities CGVS, p. 20).

Voorts verklaart zij dat zij in Griekenland enkel in het zwart kon werken (notities CGVS, p. 12). Echter dient door de Raad te worden vastgesteld dat het feit dat verzoekende partij in Griekenland regulier werk geweigerd werd geheel te wijten is aan haar eigen nalaten stappen te ondernemen om de hiertoe vereiste documenten te bekomen. Hoewel zij geen werk kreeg bij kapperszaken omdat zij niet over een AMKA beschikte (notities CGVS, p. 15 en 20), blijkt uit niets dat zij enige poging ondernam om een AMKA te verkrijgen. Zij ging hierop zonder meer op zoek naar zwart werk, hetgeen zij ook vond. Zo werkte zij in een café, in een tegelbedrijf en in de aardbeiensector (notities CGVS, p. 15-17). Op geen enkel moment richtte zij zich voor hulp bij het vinden van regulier werk tot de Griekse autoriteiten en/of andere (hulp)organisaties (notities CGVS, p. 20 en 21). Evenmin trachtte zij financiële steun te bekomen (notities CGVS, p. 21).

Ook blijkt uit niets dat zij enige doortastende pogingen ondernam om de Griekse taal aan te leren. Zij volgde geen taalcursus in Griekenland en trachtte evenmin de taal op eigen initiatief (bv. via bepaalde apps) te leren (notities CGVS, p. 19). Uit de informatie waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt blijkt nochtans dat zowel de Griekse overheid als diverse ngo's naast computerlessen ook gratis Griekse en Engelse taallessen aan vluchtelingen aanbieden, onder andere in de regio van Athene waar verzoekende partij na haar erkenning als vluchteling verbleef. Ook hieruit blijkt duidelijk dat zij geenszins de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het loutere gegeven dat zij hier in België zich wel heeft ingeschreven voor een taalopleiding werpt hierop geenszins een ander licht. Integendeel, het gegeven dat zij alhier wel inspanningen levert om de taal te leren, maar dit geheel naliert in Griekenland, bevestigt dat verzoekende partij nooit de bedoeling had om zich daadwerkelijk in Griekenland te vestigen en België als beoogde eindbestemming had.

Daarnaast maakt verzoekende partij nog gewag van problemen van veiligheid en discriminatie. Zo zou zij op 4 maart 2024 het slachtoffer zijn geweest van een roofoverval, waarbij zij in Athene door vier of vijf personen werd aangevallen en zij haar geld en gsm moest afgeven (notities CGVS, p. 17). Zij geeft hierover ook aan dat de lokale Griekse politieagenten niet onmiddellijk een ambulance voor haar belden toen zij zich met haar verwondingen aanmelde in het politiekantoor (notities CGVS, p. 16-17). Uiteindelijk werd toch een ambulance gebeld en werd zij naar het ziekenhuis gebracht (notities CGVS, p. 16). Verder zou de portier van het gebouw waar zij haar Griekse verblijfsdocumenten wilde afhalen de politie gebeld hebben toen zij langskwam om haar Griekse verblijfsdocumenten op te halen, waarna zij door voornoemde lokale politieagenten gedurende één uur in het politiekantoor vastgehouden werd en daarna één week langer moest wachten om haar verblijfsdocumenten op te halen (notities CGVS, p. 18 en 21-22). Evenwel stelt de Raad dienaangaande vast dat door verzoekende partij geen doortastende pogingen werden ondernomen om bij de Griekse autoriteiten een klacht in te dienen tegen de dieven die haar sloegen en waarvan zij stelt dat ze haar willen vermoorden (notities CGVS, p. 18) en tegen de discriminatie die haar door de politieagenten of de portier te beurt viel (notities CGVS, p. 17 en 21). Evenmin zocht zij hiervoor enige concrete hulp bij andere organisaties, mocht zij zich niet tot de politie hebben willen richten. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt. Uit het enkele gegeven dat zij tijdens een beperkt aantal incidenten het slachtoffer zou zijn geweest van een zekere discriminatie in Griekenland kan evenmin worden afgeleid dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie en haar niet in staat zou stellen om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. Evenmin kan het ernstig worden genoemd dat zij na enkele negatieve ervaringen door enkele lokale Griekse politieagenten alle Griekse autoriteiten over dezelfde kam zou scheren en zij aan geen enkele Griekse autoriteit hulp zou hebben gevraagd. De Raad merkt in dit verband nog op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten. Echter blijkt uit niets dat verzoekende partij ernstige pogingen ondernam om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen.

Ten slotte blijkt uit haar verklaringen dat zij wel degelijk medische zorg kreeg in Griekenland. Concreet blijkt uit haar verklaringen dat zij als begunstigde van internationale bescherming éénmaal beroep deed op de Griekse gezondheidszorg, met name naar aanleiding van de verwondingen die zij opliep door voormelde roofoverval op 4 maart 2024 (notities CGVS, p. 18). Uit haar verklaringen blijkt dat zij toen wel degelijk werd geholpen en onderzocht (notities CGVS, p. 18). Het feit dat zij niet verder werd opgevolgd, is verder geheel te wijten aan haar eigen handelen. Immers werd haar gevraagd om vijftien dagen na haar opname terug naar het ziekenhuis te komen voor het medisch rapport en de bespreking van de resultaten van de onderzoeken, doch wachtte zij dit niet af en verliet zij Griekenland reeds op 11 maart 2024 (notities CGVS, p. 14-15 en 18). Dient in dit verband nog te worden opgemerkt dat uit de voorliggende informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terechtkunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*",

september 2024, p. 49-50; "Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35).

2.3.9. Verder blijkt uit niets dat verzoekende partij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Uit de door verzoekende partij bijgebrachte medische en psychologische attesten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-3, 7 en 17) kan geenszins worden afgeleid dat haar medische en/of psychische problemen van die aard en/of ernst zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Zij het tevens opgemerkt dat haar gezondheidstoestand haar er althans niet van weerhoudt in België te werken als kapper (notities CGVS, p. 4-5). Verder dient ook hier te benadrukt dat hoewel aangenomen kan worden dat de situatie in Palestina een psychologische impact heeft op verzoekende partij, er evenwel geen concrete elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Uit de bijgebrachte medische en psychologische stukken kan verder op generlei worden afgeleid dat verzoekende partij zware zorg en/of complexe monitoring behoeft. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Uit haar verklaringen komt een zekere mate van zelfredzaamheid naar voren. Verzoekende partij ging in Gaza naar school tot de twaalfde graad en was er werkzaam als kapper (verklaring DVZ, vraag 12). Voorts werkte zij er ook in de constructie (notities CGVS, p. 9-10). Ze regelde haar reis uit Gaza zelf via een bureau (verklaring DVZ, vraag 32; notities CGVS, p. 11). Ook betaalde zij de kosten van haar reis uit Gaza (4000 euro) en de vliegtickets van Egypte naar Turkije en van Griekenland naar België volledig zelf (notities CGVS, p. 15; verklaring DVZ, vraag 32). In Turkije was zij tevens in staat een slaapplek in een hotel te regelen en zij betaalde zelf haar verblijfskosten in Egypte en Turkije (notities CGVS, p. 13). Zoals *supra* reeds opgemerkt, bleek zij ook in staat te zijn in Griekenland te voorzien in haar levensonderhoud en een kamer te huren (notities CGVS, p. 12 en 19). In Griekenland deed zij verder beroep op een persoon om haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks paspoort te regelen, waarvoor zij 100 euro betaalde (notities CGVS, p. 16). Verder hielp zij haar familie in het verleden al financieel door hen maandelijks een bedrag van 100 euro op te sturen (notities CGVS, p. 10). Ook in België slaagde zij erin werk als kapper te vinden, hoewel zij volgens haar verklaringen enkel Arabisch, een klein beetje Engels en Frans spreekt en in België nog niet met een taal cursus startte (notities CGVS, p. 4). Haar verklaringen getuigen dan ook van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden, eigen middelen en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen.

2.3.10. Het loutere gegeven dat verzoekende partij in Griekenland zou worden uitgesloten van gezinshereniging, toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoekende partij, aan een met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie strijdige behandeling zouden worden onderworpen en dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

2.3.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.3.12. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpcedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.3.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91).

Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.3.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De eerste pagina van haar Palestijnse paspoort (*ibid.*, doc. 14), de Belgische identiteitskaarten van haar verloofde en haar vader (*ibid.*, docs. 12-13) bieden louter een indicatie van haar identiteit, herkomst en familiebanden, *i.e.* elementen die *an sich* niet ter discussie staan. De video inzake de situatie in Gaza (*ibid.*, doc. 10) gaat haar situatie in Palestina aan, hetgeen in de huidige procedure buiten beschouwing wordt gelaten. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar verzoekende partij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland. Het attest van haar vaccinatie in België (*ibid.*, doc. 5), haar aanvraag om van opvangcentrum te veranderen (*ibid.*, doc. 6), haar Belgische werkdocumenten (*ibid.*, doc. 10-11) en de aangifte van de diefstal van haar step in haar opvangcentrum in België (*ibid.*, doc. 15) hebben eveneens slechts betrekking op elementen die niet worden betwist en werpen geen ander licht op bovenstaande beoordeling. De Griekse medische stukken, foto's en een video over het incident op 4 maart 2024 waarbij zij op haar hoofd geslagen werd in Griekenland en de ambulance gebeld werd (*ibid.*, docs. 4 en 10) en haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (*ibid.*, doc. 16) zijn evenmin van aard om afbreuk te doen aan de hierboven gedane bevindingen. Haar Griekse verblijfskaart en haar Grieks paspoort (*ibid.*, docs. 8 en 9) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg en dat deze documenten nog steeds geldig zijn, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. De door haar bijgebrachte medische en psychologische attesten (*ibid.*, docs. 1-3, 7 en 17) werden *supra* reeds omstandig besproken.

2.3.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.3.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.3.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT